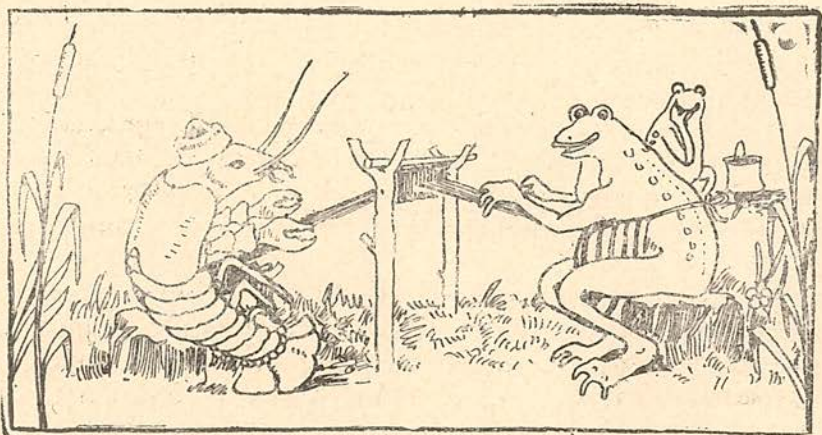

Баба Жаба и Рачо Осмокрачо.

Народна приказка

Имало една стара жаба. Тя имала дъщеря. Името ѝ било Пепелуша, защото била пепелява.

Дошла пролѣтъ, раззеленѣли се ливадитѣ, разцвѣтѣли се цвѣтата, засвирили комари, забръмчали пчели по цвѣналитѣ ябълки и сливи.

Баба Жаба изпрела зеленѣ прежда. Насновала я, навила я на кросното, па повикала Рача Осмокрача да ѝ помогне да вдѣнатѣ преждата въ бърдото, та да си изтъче зеленѣ сукманѣ.

Помагалѣ Рачо Осмокрачо и поглеждалѣ дъщерята на Баба Жаба. Той харесалѣ Пепелуша и намислилѣ да се ожени за нея. Стъмнило се. Рачо турналѣ една прѣсна погача въ шарена торба, яхналѣ врана коня и отишелѣ на гости при Баба Жаба. Отишелѣ и поискалѣ дъщеря ѝ Пепелуша.

Баба Жаба се разсърдила, грабнала кросното отѣ стана, погнала съ него Рача Осмокрача и му завикала:

— Ха оттука, ха оттука, моята щерка не е за тебе! Тя по цѣлѣ день седи на чардаци и си ниже бисерѣ и маргаритѣ.

Викала Баба Жаба, махала съ кросното, а преждата се повлѣкла и убъркала. Затова пролѣтно време има по блатата и рѣкитѣ зелени конци — жабуняци. Това е преждата на Баба Жаба.